

Búcsúbeszéd

(elhangzott május 22-én, Tímár Máté endrődi temetésén)

„Látjátok feleim szümtükkkel, mik vagymuk, isa pur és homu vagymuk”... Így hangzott 800 évvel ezelőtt a halotti beszéd.

Bizony, akit anya szült, az porrá és hamuvá lesz. Csak az a kérdés, mit cselekszik a születés és a halál között?

1733-ban Endrőd lakosságának első összeírásában 3 Tímár testvér neve szerepelt. Utódaik olyan számban szaporodnak, hogy Endrőd legnépesebb családjává váltak.

Századunk sorfordító időszakában Amerikától a fővárosig szétrajzolt a magyar falu népe. Endrődiek is, Tímárok is, sokan úgy, hogy köd előttem, köd utánam, sokan pedig soha nem tudtak a szülőföldtől elszakadni, noha távol éltek tőle. Máté bátyánk, is mint a felfeldobott kő, mindig visszatért a szülőföldre, s most, íme, eggyé válva vele, közelről hallhatja a hazai harangszót. Az innen elszármazott endrődiek közül sokan sokra vitték; a politikai, a gazdaság, a művészetek élvonalában találkozhatunk földieinkkel. Közöttük olyanok is vannak, akik nem felejtették el, hogy honnan indultak, akik segítettek szülőföldjükön.

Elszármazott nagyjaink között különös helyet foglal el Tímár Máté. Ahogy Arany János a magyar nyelvnek talán a legnagyobb művésze volt, úgy Tímár Máté szájából, tollából egyedülállóan cizelláltan hallhattuk az endrődi szót. De a forma önmagában kevés volna. A természet, a magyar falu élete, az endrődi parasztság sorsa, nemzetünk gondolati világa, értékrendje eggyé ötvöződik Tímár Máté életművében.

Egy lezárt életműnél a sír szélénél föltehetjük a kérdést- kinek szól? Nagyjaink magyar fiatalsága tömegesen teszi le a nyelvvizsgákat, az Interneten levelezik, igyekeznek megfelelni, beolvadni Európába.

És ha ott, az Európai Unióban megkérdik fiataljainktól, ki vagy? Nem mondhatják, hogy semleges massa. Nem mondhatják, hogy Goethe, és Schiller kultúrájának örökösei. Azt sem, hogy a TV- keresztül beléjük programozott amerikai életforma hordozói. Csak azt mondhatják, hogy ha gyökérvesztetten is, de magyarok vagyunk.

Tímár Máté köteteit a polcokról ezek a világnak megfelelni vágyók ma még nem igen veszik le. De hiszem, hogy lesz idő, amikor az önmagukat keresők, a saját kultúrájukból kifelejtkezettek számára, mint az „Isten kardja” mondájában a kard, úgy Tímár Máté munkássága is nemzeti értékeinkkel együtt felbukkan, gazdára talál, hogy fiataljaink rájöjjenek arra, hogy ha otthon akarnak lenni a világban, akkor saját kultúrájukban kell otthon lenniük.

Kedves Máté bátyám! Te nagyszerű munkásságod, emberségedet szülőfölded díszpolgári címmel köszönte meg. Most sírodnál a város nevében még egyszer köszönetet mondok. Áldjon meg az Isten, nyugodj békében.

Dr. Kovács Béla